

Den 27 november 1992 kommer att minnas som den svarta fredagen i Österrike. Vid en storbrand blev den historiska maskeradbalssalen i Hofburg i Wien lågornas rov.

Denna för gemene man helt oväntade händelse väcker frågan om hur det egentligen står till men brandskyddet i andra kulturhistoriska byggnader i Österrike.

Efter inledningen följer sedan en utförlig redogörelse över insatserna, som sammanfattas enligt följande:

Det var ett stort antal brandförebyggande och organisatoriska brister som ledde till miljardkatastrofen. Brandmurar, branddörrar och brandventilation saknades och dessutom saknades automatiskt brandalarm i maskeradbalssalen. Stora brister konstaterades även i det interna brandförsvaret såsom dåliga anvisningar till brandkåren, spärrade dörrar och ofullständiga insatsplaner. Lägg därtill den byråkratiska konflikten om brandskyddets utformning mellan ägare och brukare.

Yrkeskåren i Wien gjorde däremot ett gott arbete. Detta som en följd av modernisering av utrustningen, nya kommunikationsmedel och bättre utbildning. Trots en numerär på 1.500 man var man dock på gränsen till vad man orkade med.

Slutligen ställs frågan: "Hur står det till med brandskyddet vid andra kulturhistoriska byggnader"? Med några få undantag säkerligen inte så mycket bättre!

Denna fråga följs upp i en annan artikel i tidskriften, där man redogör för inträffade skadefall, och hur brandspridningen sker i väggar och tak, samt om ytter- och innerväggars stabilitet vid brand. Utrymningsproblematiken i äldre byggnader analyseras liksom brandfaran med gammal och sliten elektrisk installation. Åskskydd rekommenderas, liksom yttersta försiktighet vid hetarbeten. Automatiskt brandalarm och goda tillfartsmöjligheter är ett måste för en lyckad brandbekämpning.

Författarens källa: Brandschutz in Baudenkmälern und Museen. Arbeitsgruppe öffentlich-rechliche Versicherung, Hamburg.